

Verzorging en voortplanting van de Australische Blauwtongskink (*Tiliqua scincoides intermedia*)

G. Schoolderman
Rijkerswoerdsestr. 1
6845 AB Arnhem

INLEIDING

Sinds 1990 verzorg ik twee Australische Blauwtongskinken (*Tiliqua scincoides intermedia*). In 1993 wierp het vrouwtje vijf gezonde jongen. In dit artikel zal ik beschrijven op welke wijze ik mijn dieren de afgelopen jaren heb verzorgd.

Volwassen *Tiliqua scincoides intermedia*.

Foto: H. Houtman.

DE DIEREN

Mijn skinken zijn gekweekt door André Hauschild (Grevenbroich, Duitsland). Ze zijn geboren op 24 maart 1990. Bij aanschaf waren ze acht weken oud. Ze hadden een gewicht van 45 gram, een kop-romplengte van 13 cm en een totale lengte van 22 cm. Op dit moment (voorjaar 1993) weegt het vrouwtje 370 gram, heeft ze een kop-romplengte van 25 cm en een totale lengte van 40 cm. Voor het mannetje bedragen deze waarden respectievelijk 470 gram, 28 cm en 43 cm. Het mannetje is duidelijk forser en breder van bouw. Vooral de kop van het mannetje is breder. De grondkleur van deze skinken is licht beige met lichte, bruine strepen op de romp en staart. De kop is grijs van kleur.

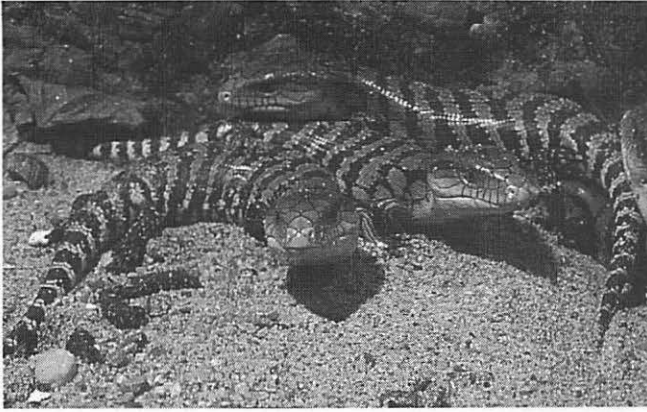
De meer bekende Indonesische Blauwtongskink, *Tiliqua gigas*, is meer gespikkeld op zijn flanken en de dwarsbanden zijn veel onduidelijker.

VERSPREIDING

Deze skinken komen voor in het savannegebied van Noord-Australië. Het klimaat is er erg droog. Het zijn typische grond dieren die overdag actief zijn en tijdens de nacht schuilen in holle stukken hout of tussen afgevalen bladeren (VISSER & HORN, 1989).

TERRARIUM

Van april tot november verblijven de dieren in een buitenterrarium. Bij dit terrarium hoort een binnenverblijf dat overdag verwarmd wordt met lampen, en tijdens de nacht met een vloerverwarming. Beide verwarmingssystemen zijn aangesloten op een thermostaat. Deze

Jongen van *Tiliqua scincoides intermedia*, ongeveer zes weken oud.
Foto: H. Houtman.

zorgt ervoor dat de temperatuur niet onder de 20°C komt. De totale oppervlakte van het buitenterrarium bedraagt 4 m². Het is een stuk tuin dat met verticaal geplaatste glasplaten is afgezet.

De bovenkant van het buitengedeelte is gemaakt van gaas met mazen van 2 x 2 cm. De bodembedekking bestaat uit zand. In het verblijf liggen enkele stukken hout en wat dakpannen. Als medebewoners zitten er in het terrarium een paartje Indonesische blauwtongskinken (*T. gigas*) enkele jonge Griekse landschildpadden (*Testudo hermanni*) en wat jonge Breedrandschildpadden (*Testudo marginata*). In het binnenverblijf ligt op de bodem wat stro. Hierin schuilen de skinken graag.

Van november tot april zitten de dieren in een terrarium dat in de huiskamer staat. Dit terrarium heeft als afmetingen 80x60x40 cm (lxbxh). De achterwand bestaat uit kurk, de bodembedekking is zand, en in de bak liggen wat stonken. Als schuilgelegenheid dient een stuk dakpan waar een laag glazen bakje onder staat. In dit bakje ligt altijd wat vochtig mos. Om de vervellingen van de skinken goed te laten verlopen is het volgens mij belangrijk dat er in het terrarium een vochtige plaats is. Een lamp van 100 W zorgt voor de verlich-

ting en de verwarming van het terrarium. Onder de lamp kan de temperatuur overdag tot 33°C oplopen. In de nacht daalt de temperatuur tot 15°C. Als medebewoners zitten er in het terrarium drie Slakkenskincken (*Tiliqua gerrardii*).

VOEDSEL

Het voedsel bestaat uit een mengsel van kattevoer uit blik, geraspte winterwortel, fruit, bladgroente, tarwekiemen en havervlokken. De skinken eten ook graag eendagsmuizen, huisjesslakken en regenwormen. Het voedsel wordt verrijkt met Carmix, Sporavit en calciumlactaat (melkzure kalk). In het drinkwater voeg ik per liter tien vitamine-druppels AD₃ toe (Dohyfral. De volwassen dieren worden twee tot drie keer per week gevoerd. De skinken eten altijd zonder problemen. De dieren hebben echter een voorkeur voor huisjesslakken en regenwormen. De jonge exemplaren krijgen hetzelfde voedsel als de volwassen dieren. Zij worden echter om de andere dag gevoerd.

WINTERRUST

In zowel 1991 als in 1992 heb ik de Blauwtongskinken in maart een winterrust van vier weken laten doormaken. In de week voor de rustperiode kregen de dieren geen voedsel en verlaagde ik de temperatuur in het terrarium geleidelijk tot ongeveer 12°C. Vervolgens plaatste ik de dieren in een plastic bak die gevuld was met bladeren. Deze bak stond daarna vier weken in de kelder. Na deze vier weken zette ik de Blauwtongskinken weer in het terrarium en verhoogde ik de temperatuur weer geleidelijk.

VOORTPLANTING

Volgens de kweker van mijn dieren moeten deze skinken ongeveer vier weken na het einde van de winterrust

paringsbereid worden (Hauschild, pers. med.). Die periode schijnt ongeveer twee weken te duren. De draagtijd van deze eierlevendbarende dieren is volgens Hauschild ongeveer vier maanden. Mijn vrouwtje wierp op 20 januari 1993 vijf gezonde jongen. De paringen zouden dan in september 1992 geweest moeten zijn, of eerder, als er sprake is van spermaopslag. Aangezien ik in augustus 1993 mijn dieren voor het eerst heb zien paren, vermoed ik dat ze in 1992 ook in september of augustus gepaard hebben. Dit is echter in tegenspraak met de ervaringen van Hauschild. Tijdens de paring bijt het mannetje het vrouwtje in de nekstreek en probeert vervolgens te copuleren. Vlak na de geboorte van de jongen was het vrouwtje zeer agressief tegen mij op het moment dat ik de jongen uit het terrarium haalde. De pasgeboren skinken zijn feller gekleurd dan de volwassen dieren. Vooral de strepen op de flanken zijn erg duidelijk. Zes weken na de geboorte wogen de jonge dieren ongeveer 46 g, hadden ze een totale lengte van 22 cm en een kop-romplengte van 13,5 cm. De opfok verloopt tot nu toe (augustus 1993) zonder problemen.

Jonge Australische blauwtongskink.

Foto: H. Houtman.

SLOTOPMERKINGEN

Er wordt in Nederland bijzonder weinig gekweekt met zowel *T. gigas* als met *T. scincoides*. Volgens mij is dit het eerste kweekresultaat van *T. scincoides intermedia* in Nederland. Er is mij een kweekresultaat met *T. gigas* in Nederland bekend (Kaal, pers. med.). Kaal verzorgde zijn dieren ook een deel van het jaar in een buitenterrarium. Aangezien ik in augustus 1993 mijn skinken heb zien paren, hoop ik in 1994 weer jongen te krijgen. Mogelijk worden dat er meer dan het afgelopen jaar. COGGER (1983) vermeldt namelijk een maximum van 25 jongen, maar het is niet duidelijk of dat op mijn noordelijke ondersoort (*T. scincoides intermedia*), of op de zuidelijke slaat.

HUSBANDRY AND BREEDING OF *TILIQUA SCINCOIDES INTERMEDIA*

The care and breeding of *T. scincoides intermedia* are discussed. From April until November these animals are maintained in an outdoor terrarium provided with a heated indoor retreat. The rest of the year the animals are kept indoors. In 1991 and 1992 the skinks hibernated for one month. In this time the animals were placed in a plastic container filled with leaves, and placed in the cellar. In the week prior to hibernation the animals received no food, and the temperature was lowered to 12°C. Their diet consists of a mixture of cat food, carrot, fruit, mixed green vegetables, wheat germ and oat meal. In addition, the skinks are also provided snails, pink mice and earthworms. In January 1993 the female produced five healthy young. The young were more contrasting and richer in colour than their parents.

LITERATUUR

- COGGER, H.C., 1983. Reptiles and amphibians of Australia. Reed Ltd, French Forests/Wellington.
- VISSER, G. & H.G. HORN, 1989. Bijzondere dieren van Australië, skinken. Dieren 6: 104-106.